

El preu de la dignitat

El magnat britànic Richard Branson pretén construir un hotel de super luxe a Banyalbufar (nord de Mallorca), però la pretensió de fer noves construccions ha topat amb la política proteccionista de l'ajuntament.

Banyalbufar és un petit poble situat a la serra de Tramuntana de Mallorca, una zona de l'illa d'excel·lent bellesa paisatgística que ha atret il·lustres visitants, des de l'arxiduc Lluís Salvador fins Michael Douglas, passant per Robert Graves. Al Dejà de Robert Graves hi arribà fa uns dotze anys un peculiar empresari britànic, Richard Branson, que s'havia fet multimilionari amb el segell musical Virgin. Es quedà enamorat d'aquell petit poble i allà comprà una antiga residència, enorme i en decadència. La rehabilità i la convertí en La Residencia, un petit hotel de 64 habitacions, dels més luxosos de Mallorca. L'èxit va ser total. Adinerats turistes —britànics, alemanys, però també de tot el món— ben aviat ompliren el quadern de reserves de l'establiment. El turisme exclusiu es decideix clarament pel nord de Mallorca.

Banyalbufar. El petit municipi té una superfície de 1.805 ha. La seva població —485 habitants segons el cens de 1991— en bona part no hi resideix de forma permanent i prop del 10% de la població resident és estrangera. Econòmicament la seva base és el turisme, atès que l'agricultura va entrar en un llarg procés de decadència, directament proporcional a l'auge turístic d'arreu de Mallorca que llevà mà d'obra i féu quasi impossible la supervivència del sector primari.

Històricament el poble feia part

d'una alqueria, la de Bunyola, que amb la conquesta fou repartida entre els nobles del rei En Jaume I. Les grans possessions s'han anat repartint al llarg del segle, tot i que una, la de Son Bunyola, s'ha mantingut fins ara mateix i ocupa una tercera part del municipi.

El 1994 es va saber que el magnat britànic Richard Branson havia comprat Son Bunyola. El propietari de Virgin pretenia reeditar

La premsa britànica presenta l'episodi com el 'Goliat' Branson contra el 'David' Banyalbufar.

l'èxit de La Residencia de Dejà, però en aquest cas, dotant Son Bunyola d'un caràcter encara molt més exclusiu. Els plans de l'aventurer —li agraden les aventures, com ara la darrera: fer la volta al món en globus— són convertir l'antiga possessió senyorial en un dels hotels de més qualitat de tot el món. Ni més ni menys. Anuncià la inversió d'uns 3.500 o 4.000 milions de pessetes per convertir les edificacions en un establiment de només 60 habitacions. Dins la propietat estarien prohibits els cot-

xes —s'hi accediria amb galeres tirades per cavalls— i tot seria de super luxe, incloent-hi naturalment els preus. Per dormir-hi, en una habitació de les normals s'haurien de pagar un mínim de 80.000 mil pessetes la nit.

L'ajuntament —governat entre 1979 i 1995 per la dreta— va donar el vist-i-plau inicial. El 1995, per primera vegada resulta victoriosa una opció progressista: la Candidatura Independent de Banyalbufar-PSM. El batlle serà Antoni Mora i Vich.

Quan l'ajuntament decideix tirar endavant amb un nou planejament urbanístic del municipi, es troben que hi havia concedides dues llicències per construir dos xalets. A més, la pretensió de Branson és "enriquir" l'hotel amb l'edificació de deu xalets, pel cap alt. "Això faria financera-ment viable tot el projecte, perquè l'hotel és tan petit i la inversió és tan enorme que no ho seria de cap manera", va explicar el mateix Branson. Però el nou consistori paralitza, a l'espera de la reforma urbanística, tota nova construcció. Aleshores és quan esclaten les divergències entre aquest petit municipi mallorquí i el magnat britànic, propietari d'un complex d'empreses que la premsa anglesa valora en uns 2 bilions de pessetes.

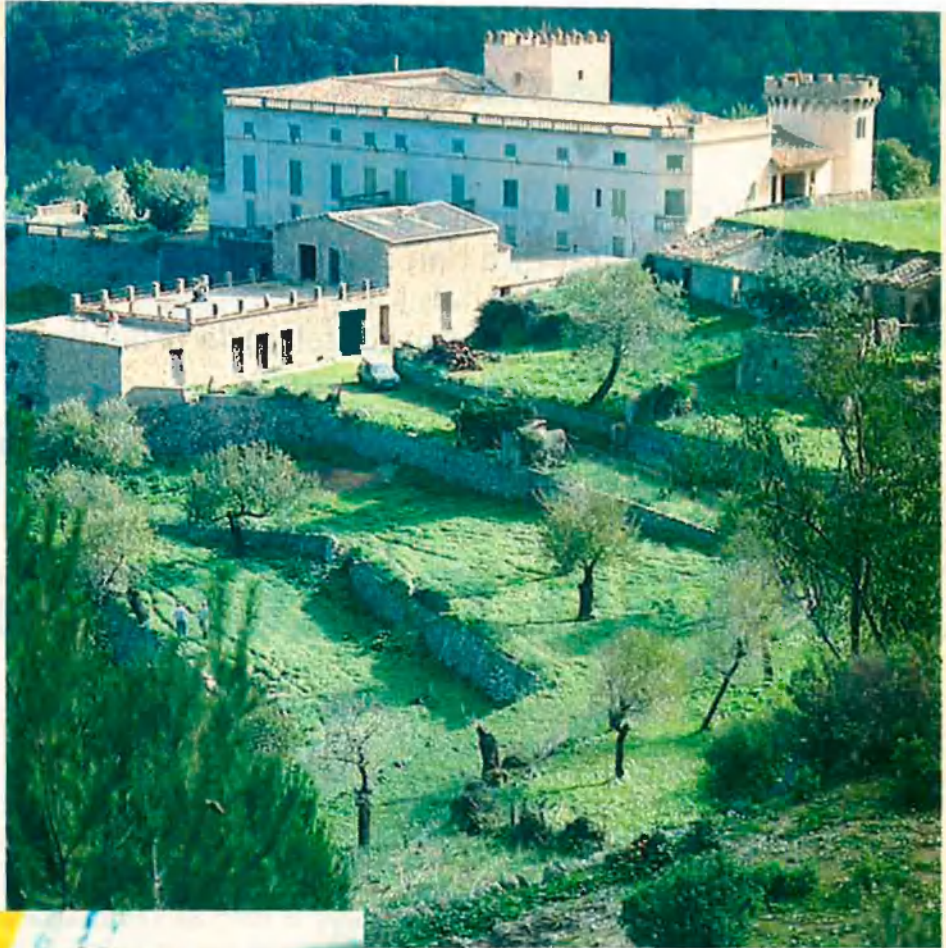
La disputa ha merescut l'atenció de premsa internacional com *The Financial Times*, *The Times* o *Le Monde*, que en algun cas han presentat l'episodi com la lluita entre el Goliat Branson i el

petit David que és Banyalbufar.

El passat dia 8 d'agost, Branson es va traslladar al poble a visitar el batlle, Antoni Mora. Anava acompanyat dels seus assessors legals i transmeteren al batlle la seva posició. Per la seva part, Mora també els va explicar les intencions municipals amb la reforma del planejament urbanístic.

Negociació profitosa. A la sortida de la reunió el multimilionari es va mostrar relativament optimista sobre la resolució del cas. Digué que se'n duia una impressió "gaire positiva", però va mostrar la seva fermesa, i va anunciar que "sense aquests xalets, el projecte no seria rendible". Va refusar la idea que l'acomiadament dels cinc treballadors que feien la neteja de la finca fos una mesura de pressió: "no va ser una mesura de pressió per a una posterior negociació. Jo som un empresari i, com a tal, he de vetllar pels meus interessos. Quan vaig saber que es paralitzava el projecte, vaig decidir que no m'interessava continuar invertint a millorar els terrenys si després no m'hi deixen construir". Branson va insistir a dir que el seu projecte és molt ecologista i molt positiu per al municipi: "potenciarà la zona i tot ho farem sota la premissa del respecte a la naturalesa i respectarem també que tots els empleats de les instal·lacions siguin del municipi". Es calcula que el nombre de treballadors directes del complex de Branson vorejaria els 120. Finalment el propietari de Virgin s'acomiadà expressant un desig de futur: "només ens queda negociar una mica més, les dues parts haurem de cedir un poc en les idees que portàvem en un principi, per després arribar a un acord beneficiós per a tothom".

De la seva banda, el batlle de Banyalbufar, Antoni Mora, va explicar: "ha estat una presa de contacte en la qual hem parlat del projecte i del que pensa cada part. A mi aquest projecte em sembla

molt interessant però crec que necessitam temps per estudiar-lo". El batlle no va voler donar data de finalització de les negociacions, "és molt prest encara per parlar-ne, durant els mesos vinents ens haurem de reunir per anar acostant posicions".

Axí, doncs, tot semblava clar. Anar parlant i esperar. L'ajuntament no vol deixar passar una oportunitat com aquesta, però tampoc no vol que la simple inversió multimilionària pugui ser un *colador* de construccions. Se-

ria un exemple nefast i un precedent perillós, especialment en una zona tan sensible de la geografia mallorquina.

Per la seva banda, Branson no sembla disposat a voler deixar passar aquesta oportunitat, ja que la finca s'ho val: havia estat *festejada* per diverses persones, a les quals l'anglès es va poder anticipar. No era la primera vegada que intentava aconseguir una gran finca d'aquestes característiques. L'actor nord-americà Michael Douglas se li va anticipar quan va comprar S'Estaca (Valldemossa) que el magnat volia per a ell.

La sorpresa va aparèixer el dia 23 d'agost, quan des de la seva illa privada del Carib, Necker, Branson anuncia que si en el termini d'unes sis setmanes l'ajuntament no ha donat una resposta positiva, retirarà definitivament la seva oferta i vendrà Son Bunyola. El batlle va dir: "no ho entenc perquè mai no diguèrem que no acceptaríem l'hotel".

L'ultimàtum del ric Branson acaba a finals d'aquest mes de setembre. Caldrà veure si compleix la seva amenaça.

A l'esquerra, l'empresari britànic Richard Branson. Dalt, vista aèria de Son Bunyola, on Branson vol construir un dels hotels més luxosos del món.

Miquel Payeras